گزارش ویژه

در رویداد استارت‌آپ ویکند موپک در کورش‌مال تأکید شد

حمایت از ایده‌های نوین کسب‌وکار

● رویداد «موپک» فرصتی بود تا از گروه صنعتی گلرنگ به عنوان سرمایه‌گذار حوزه کارآفرینی و کورش‌مال به عنوان سردمدار حامیان، قدردانی به عمل آید. نخستین رویداد استارت‌آپ ویکند «موپک» با محوریت تلفن همراه، برنامه‌ریزی و توسعه زندگی شهری، با هدف بهبود کیفیت زندگی شهری و کمک به توسعه پایدار، ایجاد تعامل و آشنایی گروه‌های استارت‌آپی جدید و گروه‌های باتجربه سابق، در کورش‌مال برگزار شد.

شهر هوشمند، اقتصاد شهری، گردشگری، کارآفرینی، مدیریت پسماند و تفکیک زباله، ترافیک و فرهنگ رانندگی، کارآفرینی در بافت فرسوده، کارآفرینی اقشار آسیب‌دیده، اجتماع دست‌فروشی و سد معبر و خدمات مرتبط با مراکز تجاری محورهای این رویداد را تشکیل داده بود. هیئت داوران از بین ۱۱ گروه راه‌یافته به رویداد موپک، گروه‌های «لایم»، «می‌رسونمت» و «ایزی‌پارک» را به‌عنوان گروه‌های صاحب ایده برتر انتخاب کرد.

همچنین گروه «سازیانه» به‌عنوان گروه برگزیده هیئت داوران معرفی شد. همچنین در این مراسم گروه صنعتی گلرنگ به‌عنوان سرمایه‌گذار حامی از میان گروه‌های برگزیده داوران، ایده گروه «لایم» را به‌عنوان ایده مورد حمایت گلرنگ با هدف حمایت از گروه‌های نوین کسب‌وکار اعلام کرد.

مدیرعامل کورش‌مال در این رویداد با معرفی گروه صنعتی گلرنگ، به‌عنوان یکی از برجسته‌ترین هلدینگ‌های عرصه کارآفرینی کشور و همچنین کورش‌مال به عنوان عضوی از این مجموعه، گفت: «مهدی فضلی، مدیرعامل گروه صنعتی گلرنگ توجه ویژه‌ای به جذب جوانان نخبه دارند، به همین دلیل با دانشگاه‌های برتر کشور قراردادهایی منعقد شده تا نخبگان و نفرات برتر کشور در داخل کشور حفظ شوند و پیشرفت و بهبود کیفیت زندگی مردم را به واسطه دانش و علم این جوانان، در حد توان، تأمین کرد».

علی میرعالی با تأکید بر تبدیل تهدید به فرصت در کورش‌مال، افزود: «تلاش ما همواره این بوده که تهدیدها را به فرصت تبدیل کنیم. کورش‌مال در عرصه رسانه‌های دیجیتال پیشگام بوده است. سایت و اپلیکیشن کورش‌مال در نوع خود منحصربه‌فرد است.

اکنون ۳۰ درصد از فروش بلیت‌های پردیس سینمایی کورش از طریق اپلیکیشن کورش‌مال انجام می‌شود. معرفی تمامی واحدهای تجاری با اعلام موقعیت مکانی و به تفکیک صنف، امکان انتخاب رستوران براساس غذای موردعلاقه، مشاهده نرخ روز ارز، طلا و سکه و امکانات متعدد دیگری که در وقت و هزینه مادی مشتریان صرفه‌جویی می‌کند، از جمله امتیازاتی است که به واسطه این اپلیکیشن به مردم عزیز ارائه می‌شود.»

مدیرعامل کورش‌مال در پایان این نوید را به جوانان نخبه و ایده‌پرداز کشور داد که کورش‌مال از تیم‌هایی که ایده ویژه‌ای در حوزه مدیریت مال ارائه دهند، حمایت خواهد کرد.

در ادامه برنامه، مدیر بازاریابی گروه صنعتی گلرنگ نیز با اشاره به اینکه گروه صنعتی گلرنگ مجموعه‌ای عظیم با ۱۶ هزار پرسنل و چشم‌اندازی بزرگ است، یادآور شد که این چشم‌انداز، در نظر دارد در سال ۱۴۰۴ به عنوان یکی از ۵۰۰ شرکت برتر دنیا معرفی شود. محسن امینی‌نیک ضمن اعلام آمادگی این گروه صنعتی برای حمایت از ایده‌های نوین کسب‌وکار، اظهار کرد: «برای حمایت از استارت‌آپ و سرمایه‌گذاری روی آنها اعلام آمادگی می‌کنیم. در عین حال این دغدغه را داریم که این کسب‌وکارها چگونه استمرار و توسعه خواهند داشت».

وی صاحبان ایده را مخاطب قرار داد و گفت: «دغدغه شما را در جذب سرمایه‌گذار درک می‌کنیم، گروه صنعتی گلرنگ در حوزه کسب‌وکار و کارآفرینی خود را به اثبات رسانده است؛ با رقبای خارجی به رقابت پرداخته و در خیلی سطوح توانایی‌های خود را به نمایش گذاشته است».

حسین حسینی، دبیر اجرائی رویداد موپک نیز در این رویداد تأکید کرد: «آنچه در این رویداد اتفاق افتاد، حاصل نگاه سیستمی به موضوع ایده‌پردازی توسعه شهری بود. ما با حمایت مدیریت محترم کورش‌مال تلاش کردیم مردم را نیز در این امر مشارکت دهیم.

تلاش این رویداد این بود که فرهنگ کارآفرینی و ایده‌پردازی شهری رایج شود. می‌دانیم که موپک اولین گام در دعوت مردم به عرصه ایده‌پردازی است».

اتاقک سمت چپ: سرویس بهداشتی چهار خانوار حاشیه شهرک علی‌اکبر

یک اتاقک کوچک محل زندگی هشت نفر از حاشیه‌نشینان

محل استحمام چهار خانوار حاشیه شهرک علی‌اکبر

گزارش میدانی «شرق» از حاشیه‌نشینی در جنوب‌شرقی‌ترین استان ایران

«سیستان» در تله

شکوفه حبیب‌زاده: سرزمین زال و رستم، «سیستان»، در شمال جنوب‌شرقی‌ترین استان ایران اکنون بی‌شباهت به یک تله نیست. تله‌ای انسان‌ساخت که با وجود قدمت اساطیری و زیست‌بومی غنی، بر اثر روابط کژکارکرد اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، رنگ‌پریده از خشکی هامون و ریزگردهای همیشگی، مردم این منطقه را به دام انداخته و به مرور بازتولید فقر می‌کند. این تله، در نهایت افزایش حاشیه‌نشینی و سکونت‌گاه‌های غیررسمی را برای این منطقه به ارمغان آورده یا در قالبی دیگر، داغ مهاجرت را بر پیشانی این مردم نشانده است؛ البته اگر ممانعتی برای این مهاجرت در کار نباشد. کارشناسان می‌گویند این «تله فقر فضایی» اجازه نمی‌دهد مردمی که با ازدست‌رفتن شغل کشاورزی، دامداری و صیادی حالا اغلب فقط با یارانه ۴۵هزارتومانی ماه را به پایان می‌برند، از این تله خارج شوند.

فاصله فقر و توسعه

«سیستان‌وبلوچستان» سرزمینی با وسعتی نزدیک به ۱۸۷هزار کیلومترمربع، بیش از ۱۱ درصد وسعت ایران را دربر می‌گیرد. استانی با هزارو صد کیلومتر مرز خاکی با کشورهای پاکستان و افغانستان و ۳۰۰ کیلومتر مرز آبی با دریای عمان که می‌تواند قطب ترانزیت با کشورهای همسایه و کمی دورتر با مقصد هند و چین به‌عنوان دو کشور با رشد اقتصادی بالا باشد، سهمی از این قابلیت نبرده است. استانی که به علت تابش مستقیم آفتاب و بادهای مکرر، میعادگاهی است برای انرژی‌های خورشیدی و بادی، حالا چندگاهی است که مرکز توجه قرار گرفته؛ اما باز هم سهمی از اشتغال با این قابلیت نمی‌توان برای مردم بومی آن در نظر گرفت. گستردگی این استان و سهم اندک منطقه «سیستان» از نظر وسعت در مقابل سهم‌بری درخور توجه از خشک‌سالی، ریزگردها، بحران شدید آب و وابستگی به آب در کشور هم‌مرز خود افغانستان، فاصله معناداری بین فقر در شمال و برنامه‌ریزی توسعه در جنوب استان را برای این سرزمین به همراه آورده است. این توسعه نامتوازن، موقعیتی پیچیده را به همراه آورده که محصول آن فقر، بی‌کاری و سرزمینی تقریبا غیر قابل سکونت در این منطقه است.

«دشت سیستان» اینجا با نام زابل شناخته می‌شود. در دو، سه مرحله این منطقه که به صورت کامل به آب حوضه افغانستان وابسته بود، به سه شهرستان تقسیم شد؛ زابل، هیرمند و زهک. سال ۹۰ هم دو شهرستان دیگر را از زابل جدا کردند؛ هامون و نیمروز.

فاجعه انسانی در کمین مردم سیستان

«سیستان»، سرزمین زال و رستم که مردمانی با غرور و نجابت را در خود جای داده است و هرگز رنگ دزدی را به خود نمی‌دید، حالا گاهی برخی فرزندانش برای معاش روزانه مجبور می‌شوند دست به هرکاری بزنند. آن‌قدر اوضاع بحرانی است که برخی از نیروهای کمک‌رسان محلی، از آنچه اکنون در این سرزمین در حال رخ‌دادن است، با عنوان «فاجعه انسانی» یاد می‌کنند.

به گفته کمال اطهاری، پژوهشگر اقتصاد توسعه، شاید برای نسل اول این سکونت‌گاه‌ها چندان ملموس نباشد که در تله افتاده‌اند؛ اما قطعا نسل دوم و سوم این سکونت‌گاه‌ها نسبت به این موضوع آگاهی خواهند یافت و آنجا سرآغازی است برای مسیری مبهم و نامشخص.

سرزمین فراموش‌شده

این اقتصاددان توسعه معتقد است این استان در وهله نخست دچار تله فضایی سیاسی شد و پیشینه این اتفاق را به زمان قاجاریه می‌برد؛ زمانی‌که برای نخستین‌بار بدون دلیلی مشخص، سیستان‌وبلوچستان به فراموشی سپرده شد. او می‌گوید بعدها در دوره پهلوی با بستن سد روی رودخانه هیرمند، این تله سیاسی به نوعی به تله طبیعی هم تبدیل شد که همین اتفاق این تله فضایی را تشدید کرد.

۲۸مهرماه، حاشیه شهرک علی‌اکبر

مسیر زاهدان- زابل. کنار جاده تپه‌های شنی بیداد می‌کند؛ چیزی نمانده سرریز جاده شوند. جرثقیلی کنار جاده، نزدیک به خانه‌های گلی به چشم می‌خورد. کمی آن‌سوتر، مالچ بر شن‌های روان ریخته شده. تا چشم کار می‌کند خشکی است و خانه‌های پراکنده. شن‌های روان، کویر را یادآوری می‌کند؛ اما درخت‌های گز، از چهره بیابانی منطقه کاسته و کمی سبزی را با خاک ترکیب می‌کند تا شاید سرپوشی باشد بر خشک‌سالی کش‌آمده ۲۰ساله در منطقه «سیستان». درخت «گز» همان درختی است که رستم با راهنمایی سیمرغ با تیر ساخته‌شده از آن، چشم اسفندیار را نشانه گرفت و پایانی بود بر رویین‌تنی او. حالا همین درخت فریبا، رنگ‌پریدگی سیستان را کمی کم‌رنگ‌تر جلوه می‌دهد.

سنت‌شکنی توفان‌های ۱۵۰روزه

فاصله زیادی نمانده تا شهرک علی‌اکبر از توابع شهرستان هامون که ۱۱ هزار نفر خانوار دارد. مقصد، حاشیه این شهر با جمعیت ۱۳۰نفری است. تصویر یکی از این خانه‌های کنار جاده دیدنی است. در مسیر زاهدان به شهرستان‌ها سیستان، تپه شن به شکل هلال تا لبه دیوار حیاط بالا رفته و چیزی نمانده به درون حیاط بریزد. اواخر مهر است و هوا هم صاف. از توفان‌های ۱۲۰روزه سیستان که از نیمه اول اردیبهشت تا نیمه دوم مهر ادامه دارد و برخلاف نام معروفش، حالا به ۱۵۰روز افزایش یافته و گاهی سرعتش به صد کیلومتر در ساعت می‌رسد نیز خبری نیست. از یکی از اهالی می‌پرسیم چقدر زمان گذشته تا این تپه شکل بگیرد. پاسخش شنیدنی است: «فقط ۱۰ روز. هر ۱۰ روز باید این تپه‌ها را خراب کنیم تا زندگی‌مان را خاک برندارد».

بیماری قلب و عروق، انواع بیماری‌های تنفسی و بیماری‌های چشمی به علت ریزگردها در این منطقه بیداد می‌کند. ریزگردهای ناشی از خشک‌شدن تالاب هامون، همین امسال بسیاری از سیستانی‌ها را راهی بیمارستان کرد. شن‌های تلنبارشده بر هم، کنار جاده‌ها همچنان قابل‌رؤیت است. با گذشت ۲۰۰ کیلومتر از زاهدان، پس از بازدید از شهرستان‌های سیستان، به شهرک علی‌اکبر می‌رسیم. بیشتر شبیه به مخروبه است. کودکانی با لباس‌های مندرس و خاک‌آلوده در کوچه (اگر بتوان نام کوچه بر آن نهاد) بازی می‌کنند. تا ما را می‌بینند، به سراغمان می‌آیند. مطهره ۱۰ساله، سریع چادر گلدارش را می‌پوشد و جلوی دوربین می‌ایستد. اینجا شهرک علی‌اکبر است که مجموعه سیل‌زدگان سال‌های ۶۹-۷۰ را در خود جای داده. اغلب ساکن حاشیه تالاب هامون بودند و شغلشان هم اکثر قریب به اتفاق، صیادی. با تقسیم‌بندی‌های سیستان، حالا از سال ۹۱، زیرمجموعه شهرستان هامون به‌حساب می‌آید.

> • مرزنشینان سیستانی از حق مهاجرت هم محروم‌اند
> • توفان‌های ۱۲۰روزه سیستان به ۱۵۰ روز افزایش یافت

یک جمعیت فشرده در لابه‌لای دیوارهایی که شبیه به خانه‌اند. دیوارهایی کوتاه و گلی که می‌توان از روی آن جست و به خانه بعدی رسید. یکی از راهنمایان محلی کم‌کم سر صحبت را باز می‌کند. از داروهایشان که تمام شده می‌پرسد. به صحبت‌ها که گوش می‌کنم، اغلب مشکلشان اعصاب است. بعضی داروی قلب می‌خورند. شوهر آن دیگری آسم دارد؛ بچه‌های آن‌یکی هپاتیت.

سن و سالی هم ندارند. شاید به زحمت بتوان بینشان افراد بالای ۳۰ سال پیدا کرد. اغلبشان زن هستند؛ با تعداد زیادی کودک. مردها رفته‌اند؛ یا برای صیادی به چاه‌نیمه‌ها رفته‌اند، یا سراغ کارگری برای یک لقمه نان. برخی هم که مریض‌احوال‌اند گوشه خانه خوابیده‌اند.

تنهایی؟ شوهرت کجاست؟

با لهجه سیستانی، می‌گوید:

رفته چاه‌نیمه. صیادی کنه.

اوضاع ماهی‌گیری چطوره؟ درآمدی داره؟

صیادی دست خداست. روزی بده یا نده. روزی باشه، دو روز یک بار ماهی می‌گیره. بعضی وقتا دو، سه روز دریا می‌مونه.

خرجی درمیاد؟

۳۰، ۴۰ هزار تومن هر بار. اون هم بیشتر خرج دوا و درمان میشه. خدارو شکر. بعضی همین رو هم ندارن.

خودت چی؟ کار می‌کنی؟

فرش می‌بافم. بچه دارم و نمی‌تونم شاگردی کنم. فرش می‌گیرم خونه می‌بافم.

درآمدت چقدره؟

هر وقت تموم بشه یک میلیون. خرد خرد هم نمی‌ده.

کی تموم میشه معمولا؟

یکی، دوسالی طول می‌کشه.

اگه شاگردی کنی چی؟

شاگردی کنی برجی ۱۰۰ تا ۱۳۰هزار تومن. بچه داشته باشی، کلاس نمی‌تونی بری. استاد اجازه نمی‌ده به بچه شیر بدی.

مرغ و جوجه هم داری. کمک خرجتون میشه؟

آره. بچه مریض باشه، پول نداشته باشیم مرغ و تخم‌مرغ‌ها رو می‌فروشیم.

یک زن و شوهر نزدیک می‌شوند. هر دو کم‌سن‌وسال‌اند. یک بچه حدود یک‌ساله در آغوش دختر است. هم‌کلام می‌شویم.

شما شغلتون چیه؟

سربازم. گاهی کارگری می‌کنم. هفته‌ای یک‌بار سر ساختمان. پنج تومن کرایه می‌دم، می‌رم زابل. ماهی‌گیری هم می‌رم تو این فصل.

خرجی کافیه؟

سخته. تازه ازدواج کردیم. وام گرفتم. با یارانه قسط وام می‌دم. رگ قلبم گرفته. پول دوا و درمان آن هم هست. بودجه ندارم. خرجی را پدر و مادر می‌دهد. پول سربازی هم می‌گیرم.

زنش ادامه می‌دهد: «خونه جدا نداریم. با مادرشوهرم زندگی می‌کنیم. سخته. مشکل اعصاب دارن. کاش بودجه داشتیم، دیوار می‌کشیدیم. زمین داریم اما خونه نه. همه با هم زندگی می‌کنیم».

زمین‌تون چقدره؟

۱۰۰ متر؛ شهرداری قسطی داده. نصفش قرضه. به مخروبه‌ها اشاره می‌کند. زمینش همین‌جاست.

چند خریدی؟

شوهرم ۳۰۰ تومن داده، باقی قسطه.

یک مرد با سروریی آشفته نزدیک می‌شود.

کمک می‌کنی؟ پول ندارم.

معتاد است.

شما کجا کار می‌کنی؟

کار ندارم.

چرا نمی‌ری صیادی؟

دون ندارم. وسایل ماهی‌گیری ندارم دو، سه میلیون قیمت موتوره.

خب چرا کارگری نمی‌کنی؟ این آقا میره کارگری.

جون ندارم. کمک می‌کنی؟

چیزی نمی‌گویم. صدایم می‌کنند. از کنارش رد می‌شوم.

ادامه در صفحه ۱۵

خبر

۶ کشته در آتش‌سوزی پالایشگاه نفت تهران

● **شرق:** آتش‌سوزی در یکی از واحدهای پالایشگاه شهید تندگویان (تهران) شش کشته بر جا گذاشت. یکی از واحدهای پالایشگاه نفت تهران واقع در جاده قدیم قم، نرسیده به باقرشهر بعدازظهر جمعه دچار حریق شد؛ آتشی که خیلی زود خسارت‌های مادی و جانی آن مشخص شد و بر اساس اخبار رسیده دست‌کم جان شش نفر را گرفت. مسئول واحد آتش‌نشانی شهرداری باقرشهر دراین‌باره گفت: حدود ساعت ۱۶ وقوع آتش‌سوزی در یکی از واحدهای پالایشگاه نفت تهران به آتش‌نشانی باقرشهر اعلام شد.

ابوالفضل رضایی ادامه داد: به محض اینکه زنگ وقوع حریق در این واحد آتش‌نشانی به صدا درآمد و آتش‌نشانان در حال خروج برای اطفای حریق بودند، تماسی از پالایشگاه نفت گرفته و از اطفای حریق خبر داده شد. وی گفت: در میان افراد حاضر در محل، بر اثر این حادثه ۱۰ نفر کشته و زخمی شدند که هویت دو نفر از کشته‌شدگان مشخص شده و ساکن باقرشهر بودند. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان علت این حادثه نشت در واحد «آیزوماکس» است. واحد آیزوماکس توسط پیمانکار در مرحله اورهال بوده است. جمالی‌پور، فرماندار شهرستان ری، درباره این حادثه گفت: مهندسان در حال تعمیر بخش چهار پالایشگاه بودند که مواد نفتی نشت کرد و حریق شروع شد و شش مهندس در دم فوت شدند. دو نفر نیز دچار سوختگی‌های ۴۰ درصد شدند که بستری هستند. او افزود: آتش‌سوزی گسترش پیدا نکرد و بلافاصله مهار شد اما حادثه همان ابتدا شدید بود. این حادثه خسارت مالی چندانی نداشت و افراد دیگری که آنجا کار می‌کردند، دچار مشکلی نشدند. سیدجلال ملکی - سخنگوی آتش‌نشانی تهران- نیز به خبرنگار ما گفت: «در این حادثه از ما کمک خواسته نشد اما اگر درخواست کمک می‌کردند، آمادگی حضور داشتیم». یکی از شاهدان عینی که از نزدیک در محل حادثه حضور داشت، نیز در گفت‌وگو با خبرنگار «باقرشهرخبر» اظهار کرد: متأسفانه تعداد زیادی از مجروحان و کشته‌شدگان در زمان حادثه بالای برج (برج تقطیر) بودند و متأسفانه حادثه به قدری سریع رخ داد که اجازه عکس‌العمل به‌موقع را از بسیاری از افراد گرفت و متأسفانه باعث سوختگی کامل آنها شد. یکی از مجروحان هم برای نجات از سوختگی خود را به پایین برج پرت کرد که حال بسیار وخیمی دارد.

سند همکاری ایران و روسیه در زمینه مسکن امضا شد

● برنامه اجرائی مشترک ایران و روسیه در زمینه مسکن و ساختمان به امضای وزیر راه و شهرسازی ایران و وزیر مسکن و ساختمان روسیه رسید. به گزارش وزارت راه و شهرسازی، عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی، در جریان سفر به روسیه بعدازظهر پنجشنبه با میخائیل من، وزیر مسکن، ساختمان و خدمات عمومی این کشور، دیدار و گفت‌وگو کرد. در این ملاقات که پیرو برگزاری کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی دو کشور و نیز یادداشت تفاهم امضاشده در زمینه مسکن و ساختمان میان دو کشور انجام شد، طرفین ضمن بررسی زمینه‌های همکاری دوجانبه از جمله تبادل دانش و تجارب طرفین در زمینه مقررات ملی ساختمان، ساختمان‌های مقاوم در برابر زلزله، بهسازی و نوسازی بافت‌های ناکارآمد و بافت‌های تاریخی، مکانیسم‌های تأمین مالی مسکن و ایجاد شهرهای جدید و فناوری‌های بتون، به تشکیل کارگروه مشترک برای پیگیری موضوعات مورد توافق پرداختند، رؤسای ایرانی و روسیه‌ای کارگروه مشترک را معرفی کردند. در این نشست علاوه بر مذاکره طرفین درباره موضوع ایجاد صندوق تأمین مالی مسکن، برنامه اجرائی مشترک در زمینه مسکن و ساختمان نیز به امضای وزرای دو کشور رسید.

محور شرق از برنامه‌های توسعه کنار گذاشته شد

کمال اطهاری . پژوهشگر اقتصاد توسعه

مشخص نیست چرا از زمان قاجاریه به این سو، سیستان‌وبلوچستان کنار گذاشته شد. با وجود اینکه در دوره رضاشاه، سازمان عمران بمپور جزء اولین سازمان‌های عمران منطقه‌ای بود و بعد از آن سازمان عمران دشت مغان تشکیل شد، اما به‌تدریج در دوره پهلوی هم با بستن سد روی رودخانه هیرمند، این تله سیاسی به نوعی به تله طبیعی هم تبدیل شد که همین اتفاق، این کنارگذاشتگی را تشدید کرد. این اتفاق در مورد خراسان جنوبی هم رخ داد و دلایلش خیلی روشن نیست که چرا این اتفاق افتاد. در واقع از همان زمان، محور شرق از برنامه‌های توسعه کنار گذاشته شد. این کنارگذاشتگی، تله فقر فضایی را در منطقه تشدید کرد. شاید برای نسل اول این سکونت‌گاه‌ها چندان ملموس نباشد که در تله افتاده‌اند، اما قطعا نسل‌های دوم و سوم این سکونت‌گاه‌ها نسبت به این موضوع آگاهی خواهند یافت و آنجا، سرآغازی است برای مسیری مبهم و نامشخص. در ایران برنامه‌ریزی همیشه آمرانه بوده. برنامه آمایشی موجود، رابطه هم‌افزایی را نتوانسته بین عدالت اجتماعی و رشد اقتصادی ایجاد کند. از آمایش سرزمین این تفسیر شده که همه چیز را به صورت مساوی تقسیم کنیم. ایجاد قطب‌های اقتصادی به صورت همه‌جانبه به‌صورت یک برنامه سنجیده، مدنظر نبوده برای همین هم تقسیم کار سنجیده‌ای هیچ‌گاه در دستور کار قرار نگرفته است. به گفته جرالد میر، اقتصاددان توسعه، کمیاب‌ترین عامل برای توسعه، دانش است که در ایران نسبت به بقیه منابع، واقعا کمیاب‌ترین منبع است، به همین دلیل گفته می‌شود کشورهای نفتی دچار نفرین منابع شده‌اند. مسئله این است که این اتفاق افتاده و نبود مدل جامع برای توسعه، مناطقی را که عقب‌مانده بودند عقب‌مانده‌تر کرده است. یکی از دلایلی که منجر به پیچیدگی جامعه می‌شود، این است که دولت مرکزی توان برنامه‌ریزی همه‌جانبه را ندارد و به جای اینکه سیستم، دموکراتیک و تمرکززدا شود، تراکم‌زدایی رخ می‌دهد. اکنون دولت مرکزی یک‌سری اختیارات را به مقامات استانی مثل استاندار می‌دهد که معمولا هم بومی نیستند. این امر به سوءظن نهادینه تبدیل می‌شود و عاملی برای زدودن مشارکت مردم بومی خواهد بود. در این سال‌ها، حق توسعه سیستان‌وبلوچستان برای مردم آن منطقه برآورده نشده است. آنچه روشن است نیروهای خنثی‌کننده توسعه، جهت‌گیری‌های نادرست، روشن‌نبودن بخش‌های پیشران، نبود تقسیم کار، عدالت به‌مثابه توزیع (نه به‌مثابه توسعه)، باعث می‌شود حق توسعه مناطق برآورده نشود و شرایط به‌گونه‌ای پیش رود که سیستان‌وبلوچستان دچار تله فضایی فقر شود.

تدوین برنامه اقدام مشترک استان در مراحل پایانی

مجید روستا

استان سیستان و بلوچستان با بحران‌های مختلفی ازجمله بحران انرژی، آب، زیرساخت، محیط زیست، اشتغال و... دست‌وپنجه نرم می‌کند. باید برای توسعه منطقه‌ای در استان سیستان‌وبلوچستان به فکر هماهنگی در سه محور مسائل شهری، منطقه‌ای و لجستیک بود.

حاشیه‌نشینی، سرریزهای منطقه‌ای هستند که باید به آنها در طرح‌های بالاتر پاسخ داده شود. با این حال، برنامه‌های شرکت عمران و بهسازی در سیستان‌وبلوچستان عمدتا متمرکز بر پنج شهر چابهار، کنارک، ایرانشهر، زابل و زاهدان است که با بیشترین حاشیه‌نشینی روبه‌رو هستند. باقی شهرها مشکل حاشیه‌نشینی خیلی حادی ندارند، زیرا اساسا بنیه اقتصادی شهرهای دیگر اجازه نمی‌دهد به‌عنوان مقصد مهاجرت انتخاب شوند.

سال گذشته ردیفی از محل ردیف تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور برای توسعه متوازن منطقه‌ای به میزان ۲۲ میلیارد تومان برای سیستان‌وبلوچستان در نظر گرفته شد.

همچنین از آنجایی‌که در این استان، نیازمند نگاه آمایشی و توسعه منطقه‌ای هستیم، اکنون در حال تهیه برنامه مدیریت یکپارچه فضا یا برنامه مدیریت اقدام مشترک در پنج شهر چابهار، کنارک، ایرانشهر، زابل و زاهدان با محوریت استاندار و فرمانداران هستیم تا برنامه‌هایی که در این استان در دستور کار قرار می‌گیرد با نگاه توسعه استان تدوین شده و دیگر به‌صورت پروژه‌ای در نظر گرفته نشود. این سند به دنبال هماهنگی برنامه دستگاه‌ها چه در سطح ملی و چه در سطح منطقه است تا این هماهنگی‌ها را با هم همسو کند.

***عضو هیئت مدیره شرکت مادرتخصصی عمران و بهسازی شهری ایران**

NRC
FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

آگهی مناقصه

سازمان امور پناهندگی نروژی در نظر دارد پروژه خرید ۶۰۰۰بسته اقلام بهداشتی را در استان کرمان، از طریق برگزاری مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

از اشخاص حقوقی علاقمند دعوت می گردد تا از طریق ارسال ایمیلی با عنوان "بسته های بهداشتی" به آدرس ایمیل na42@nrc.no آمادگی خود را اعلام نمایند. نامه اعلام آمادگی می باید شامل نام شرکت، نام شخص مسئول و یک نشانی ایمیل جهت تماس های آتی باشد. مهلت ارسال ایمیل اعلام آمادگی، تا ساعت ۱۷:۰۰ تاریخ ۱۳۹۶/۰۸/۰۹ می باشد.

Invitation to Bid

The Norwegian Refugee Council invites qualified contractors to bid in tender for provision of 6000 Hygiene Kits in Kerman province. The interested companies are invited to send a letter of interest via e-mail to na42@nrc.no, mentioning "Hygiene Kits" in the title of the e-mail. The letter of interest should indicate the name of company, contact person, and a valid e-mail address for further correspondence. The deadline for submission of e-mail of interest is 31 October 2017 at 17:00 hours .